

mente, at Arbejdsgiverne selv var saa stærkt organiserede, som de er, at han saadan paa een Gang maatte baade klappe og klø Arbejderne for deres Fagforeningsorganisation.

Det ærede Medlem sagde om mit Indlæg, at det ikke var særlig indholdsrigt. Hvad angaar Lødigheden af det, jeg udtalte, tør jeg naturligvis ikke udtale mig; men det ærede Medlem kan have Ret til at sige, at min Tale ikke var saa indholdsrig som hans Tale, for saa vidt som hans Tale var paa tre Timer, medens min var paa een. Jeg vil indrømme, at der kan staa en Del i en Tale, som man i tre Timer læser op af et Manuskript; jeg indrømmer, at der kan blive et vist Indhold i en saadan Tale, som jeg ikke paa nogen som helst Maade vil gøre mig Anstrengelser for at konkurrere med. I øvrigt synes jeg, at hele den Maade, hvorpaa det ærede Medlem sluttede denne grausame Salbe, som det ærede Medlem afleverede mod Lovforslaget, mod Ministeriet, mod Socialdemokratiet, faldt noget mat ud. Det var, ligesom om den tog Begyndelsen til et Fyrværkeri, men den endte med en Skruptudse, der vel fattede lidt, men det var, ligesom om Krudtet var vaadt til Slut, det blev kun til en Osen og et lille spagfærdigt Smæld.

Jeg tror, at det ærede Medlem skulde holde sig til Jorden, ikke svinge sig op til de store Højder og konkurrere med eventuelle Forbilleder paa dette Omraade. Jeg tror, det ærede Medlem skulde tale rent og lige ud om Tingene, det passer hans Stemme alligevel bedre til. Jeg ser nok, at det ærede Medlem nyder den Hensynsfuldhed i Fortrykket, at der for hvert lille Afsnit af hans Tale er tre Linier fremhævet med en særlig Skrift. Jeg ser, at det ærede Medlem nyder denne Forret... (*Drachmann*: Det maa De henvende Dem til Bureauet om.) ...

Første Næstformand (Klaus Berntsen):

Det ærede Medlem maa ikke afbryde Taleren.

Lundberg: ... men det skal jeg saamænd ikke misunde det ærede Medlem, jeg vil kun sige, at det Slutningsfyrværkeri, han forsøgte at fyre af over Ministeriets Hoved, efter min Mening faldt temmelig mat ud. Og hvad Indholdet af Taler her angaar, tror jeg, det ærede Medlem maa overlade til de øvrige Medlemmer at bedømme Indholdet af hans Taler i Sammenligning med andres.

Drachmann: Jeg vil begynde med Slutningen, og det mindst væsentlige kan jeg tilføje, i den ærede foregaaende Talers

Udtalelser. Efter de Beviser paa Omgang med det danske Sprog og Udvælgelse af Sprogets smukkeste Ord og saa videre, som nylig blev givet herfra, afstaar jeg fra at forklare det ærede Medlem, hvorfor man kan benytte Udtrykket „en falmet Papirblomst“, uden at dette er særlig kuriøst. Jeg vil blot sige med Hensyn til „Skrubtudser“ og lignende inferiøre Væsener, at sligt overlader jeg ganske til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, og jeg benytter gerne Lejligheden til at udtale, at naar man tager sin Tilflugt til sligt, er det i Regelen et Vidnesbyrd om, at man ikke har Realiteter til sin Raadighed. Dette var allerede fremgaaet, som jeg synes, særdeles klart af den Tale, det ærede Medlem Hr. Lundberg holdt i Forgaars, men han kan jo godt levere Beviset en Gang til.

Med Hensyn til den Afbrydelse, jeg gjorde før, vil jeg blot sige, at hvis der er ydet Referatet af min Tale i Fortrykket nogen særlig Ære fra Bureauets Side — jeg har endnu ikke set Fortrykket selv —, har jeg dog intet Ansvar herfor, og hvis den Misundelse, som jeg forstaar lyser ud af det ærede Medlems Betragtninger, er saa dybtgaaende, synes jeg, at han en Gang skulde udarbejde sit Foredrag efter Manuskript, alt det, han paastod, jeg havde gjort. Man kan bedre forberede en Tale paa den Maade, og saa kan den blive baade lang og maaske vægtigere.

Overfor den ærede Ordfører for det radikale Parti, Hr. Dahlgaard, vil jeg blot fremkomme med et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, som jo altid er særdeles klog, langt klogere end alle andre, gjorde op med de danske Arbejdsgiveres Stilling i hele det sociale Problem og kritiserede, at danske Arbejdsgivere saa stærkt holdt sig borte fra enhver Nyorientering, enhver social Reformtrang. Han udtrykte det saaledes, at de føler sig særlig kloge; gennem et langt Liv — saaledes lød hans Ord — er de Herrer hærdede i dette vanvittige System, nemlig det Arbejdssystem, vi har for Tiden her i Landet. Jeg vil ganske uanset de Venligheder, der er faldet fra socialdemokratisk Side overfor mig, sige, at jeg stiller mig i alt væsentligt paa dette Systems Grund, fordi jeg, som jeg ogsaa udtrykte det i min Ordførelsetale, ikke kan se, at man har noget bedre at sætte i Stedet. Jeg vil gerne spørge, om det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vil foretrække den sociale Guerillakrig, eller om han vil have Kommunismens Kampmetoder indført, eller hvad det er, han foretrækker fremfor dette vanvittige System, som jeg ganske vist ikke har fremstillet som noget saa vidunderligt, som